

Jednání IX. Zastupitelstva obce Police

Zastupitelstvo obce Police na svém IX. jednání dne v 25. června schválilo především bezúplatné převzetí Hlavní polní cesty HC3 (cesta k Háji), která byla dokončena v letošním roce v nákladu cca 6 mil. Kč v rámci dokončených komplexních pozemkových úprav a odprodej zaplacených předzahrádek.

Karel Hlavica, starosta

Obec přátelská rodině 2019

Ministerstvo práce a sociálních věcí vyhlásilo vítěze soutěže „Obec přátelská rodině a seniorům 2019“. V rámci této soutěže byli v pěti kategoriích oceněny obce, které přišly s výjimečnými projekty v oblasti proseniorské a prorodinné politiky. Do letošního ročníku se přihlásilo celkem 37 obcí v 5 kategoriích, rozdělených podle počtu obyvatel.

Zastupitelstvo obce Police projednalo a schválilo podání přihlášky do soutěže. Úsilí, snaha a vynaložený čas se vyplatil. **Obec Police na základě bodového hodnocení zvítězila v I. kategorii do 1 000 obyvatel a získala finanční odměnu ve výši 500 000 Kč.**

Aktivity, na které se obec zaměřila vzešly z výsledků dotazníkového šetření při zpracování Koncepce rodinné politiky obce Police, potřeb spolků a ZŠ a MŠ Police. Patří zde např. výsadba nové zeleně (záhon u zrcadla směrem k Jednotě), výroba slaměného betlému v životní velikosti, osvětlení na vánoční stromček, nové stoly a židle do ZŠ a MŠ, nové stoly a židle do kulturního sálu, párty stany a pивní sety, obecní mobiliář (lavičky, odpadkové koše včetně zásobníků pro pejskaře, směrovky a uvítací tabule).

Mgr. Karolína Holl, DiS. zpracovatel žádosti

ZŠ a MŠ

Závěr každého školního roku patří v Mateřské školce akci: Rozloučení s předškoláky, která se konala ve čtvrtek 20. června. Letošní dvě maturantky ze školky předvedly své znalosti a přesvědčily porotu, že do školy jsou připraveny. O týden později je paní učitelky z MŠ vzaly na výlet do Hranic n/M, a Džungli

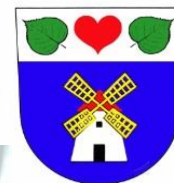

Foto: Karel Hlavica

cukrárnu s dětskými atrakcemi, pak společně přespaly ve školce. Že se akce vydařila bylo znát na

spokojených a usměvavých tvářích druhý den ráno. Letošní XXI. ročník Polického krpálu se uskutečnil v pátek 7. června – výsledková listina je součástí zpravodaje.

V úterý 25. června se žáci ZŠ vydali na celodenní výlet na koupaliště ve Valašském Meziříčí. Výlet byl odměnou za uspořádaný velikonoční jarmark. Hned druhý den ve středu si děti základní školy připravily pro mateřičáčky Pohádkový les na myslivecké chatě Kozara, součástí bylo i posezení u táborového ohně a školní děti s pedagogickým doprovodem pak využily ochoty našeho mysliveckého sdružení Jasenec-Police a v chatě přenocovaly. Nutno dodat, že se našlo dost odvážných, kteří nocovali pod širákem. Ještě jednou děkujeme našim myslivcům za ochotu.

Přeji spoustu radostí a bohatých zážitků na dovolených ať už u moře, nebo zde v domovině. Nejenom zaměstnancům školy a školky, ale i všem spoluobčanům přeji pevné zdraví.

Mateřská škola bude v provozu do 4.července. Školní jídelna bude vařit do 12.července. 5.července je státní svátek, provoz bude uzavřen.

Celé naše zařízení (škola, školka, jídelna) zahájí provoz v pondělí 2. září 2019.

Mgr. Drahomír Buksa, ředitel

Po dobu uzavření jídelny je možno odebírat obědy od paní Květoslavy Žurkové z Branek. Výběr ze 4 jídel. Cena obědu je 78 Kč (menu č.2, č.3 a č.4). Větší porce je za 85 Kč (menu č.1). Dovož do prodejny Jednoty v Policích v 11 hodin je zdarma. Nutno mít jídelnosíče na výměnu. Přihlášky k odběru můžete nahlásit v prodejně Jednoty u paní Marie Křenkové a paní Renáty Mikulenkové, které tuto službu ochotně a nezištně zajišťují již několik let. Žádám Vás o vstřícnost a dochvilnost při odebírání a objednávání obědů.

Věra Gardianová, vedoucí ŠJ

„V červenci do košile rozdělej se a v prosinci po uši oděj se!“

Lidé v naší dědině

Miroslav Kašík- zastupitel „rosa na kolejích“

**Pracoval jste v
zastupitelstvu už v
minulosti?**

Ano, byl jsem zastupitelem
tři volební období s jednou

přestávkou.

Vnímáte nějaký rozdíl?

Přijde mi, že panuje větší shoda, jednání jsou věcné,
konstruktivní.

Jak se vám jeví složení současného zastupitelstva?

Tím, že se dost změnilo přinesli noví zastupitelé nový
impuls, nový náhled na věci, nové dobré věci. Např.
tato rubrika lidé v naší dědině a tím si nechci u Vás
nějak šplhnout to myslím úplně vážně.

Děkuji.

Máte nějaký svůj osobní progres pro rozvoj v naší obci?

Osobní progres asi ne, spíš jsem typ člověka, který je
v čemkoliv vždy ochoten pomoci, jak se říká „přidat
ruku k dílu“. Nejsem dobrý řečník, takže umím spíš
více pomoc přímo činy.

Jste „zastupitelem“ dolního konce, je rozdíl mezi dolňáky a hornáky?

Já doufám, že ne. I když jako děti jsme to tak měli,
fotbal jsem hrál vždycky za dolňáky. Myslím, že
zastupitelé by neměli hájit jen zájmy nějaké části
obce, jsme malá obec a není třeba ji ještě více
rozdělovat, ale dělat to co je pro většinu občanů a
pro obec nejlepší. Já to mám tak, že v prvé řadě je
potřeba myslet na seniory, nemocné a děti no a my
v produktivním věku a zdraví, bychom neměli myslet
jen na sebe, ale udělat i něco navíc.

Jak dlouho žijete v Policích, co předkové? Co se vám tu nejvíce líbí?

V Policích žiji od narození, ale rodiče z Polic nejsou,
tatka zde koupil dnes už nestojící dům a pak s

mamkou stavební pozemek a svépomocí postavili
rodinný dům. Tatka pochází ze Slovenska (z Kysuc)
ze sedmi dětí a mamka z Valašské Bystřice z deseti
dětí, takže mám spoustu bratranců a sestřenic, ale
bratranců víc, už dvě pokolení je to skoro samý ogar.
A nejvíce se mě v obci líbí Kaple, je to krásná stavba a
dominanta obce. A pumptrack! (To by mě synové s
jejich kamarády neodpustili).

Není vám líto, že nemáme hezké nádražíčko?

Slovo líto je málo výstižné, když mám čas, na vlak
raději čekám u kapličky pod lípami, abych to neviděl.
Pamatuji, když tam tatka pracoval, všude byly
květiny, natřené zábradlí a teď?!

Netoužil jste být výpravčím na velkém železničním uzlu? Baví vás vaše práce?

Mám to štěstí, že má práce je i mým koníčkem. Jako
výpravčí jsem začínal na nádraží v Holešově, a i teď
tam občas směnuji na výpomoc, takže větší provoz
než v Kunovicích jsem si užil, a musím říct, že si velice
vážím práce kolegů z velkých stanic jako je Valašské
Meziříčí, protože na první pohled to vypadá jako
práce celkem jednoduchá, ale je velmi psychicky
náročná.

Liší se dnešní práce výpravčího od minulých let? Ve smyslu digitalizace atd?

Jak kde. Na naší trati z Valašského Meziříčí do
Kojetína moc ne, tady je modernizace jen minimální
i když i tady papírovou práci nahradily počítače, ale
výpravčí v Přerově již není výpravčí, ale dispečer a
řídí dopravu přes počítače, kamery a displeje
z Bohumína až do Přerova. To mě už připadá jak
počítačová hra. Já mám radši vlaky „živě“.

Je to velká zodpovědnost ne?

Je. Dokonce bych řekl, že větší, než jsem si před
nástupem myslel, ale na začátku při výběru se dělají
psychotesty, a ne každý jimi projde.

Co jste vlastně studoval?

Mám maturitu z oboru mechanik sdělovací a
zabezpečovací techniky na SOU Železniční v Brně.

Hrál jste si s vláčky, když jste byl malý?

Málo. Jen o prázdninách. Bratranec měl
vláčkodráhu, kterou jsem mu vždy záviděl.
Vynahradil jsem si to ale v dospělosti, postavil jsem
v podkroví „pro své děti“ modelové kolejiště H0
(velikosti 1:87) půdorys asi 3,5m x 3m. Jsou na něm
tři nádraží a tři zastávky, tunely, hrad, benzinka,
pila, cihelna, vojenský bunkr, hasiči a samozřejmě
největší nádraží mají Police (4koleje), nechybí i

větrný mlýn a dá se vlakem přes Rožnov pod Radhoštěm kolem Maměnky na Pustevnách dojet i na Horní Bečvu což se ve skutečnosti nedá.

Co vám dělá v životě radost? A co vaše děti?

Samozřejmě rodina, manželka a děti. Starší dva synové už jsou plnoletí a myslím s dobrou budoucností pro společnost a u dvou mladších ta výchova díky rychlejšímu vývoji elektrotechniky, než vývoji lidstva bude těžší, ale věřím že to s manželkou zvládneme!?

Působíte takovým klidným rozvázným dojmem, jste takový?

Řekl bych, že jo, je to dáno i mou profesí, tam musím zachovat rovnováhu, klid, chladnou hlavu, nestresovat. Jsem optimista, ale dokážu taky zvýšit hlas, ale to mě moc nejde.

Co byste přál do budoucna naší dědině?

Co nejvíc spokojených občanů, čím víc jich tu bude, tím líp se nám bude v dědině žít.

Bc. Nela Petřková
„život je sen“

Nelo, ty nejsi „domorodec“. Co tě zaválo sem na kopec?

Nejdřív se mě líbil domek, který byl na prodej v Brankách, ale přítel Kuba

tvrdil, že je to moc daleko... Pak jsem uviděla inzerát na náš současný dům – byly tam vyfocené ty veliké, dřevěné vrata. Byli jsme se tady podívat, a za 3 měsíce jsme se stěhovali. Takže za to mohly asi ty vrata!

Jak dlouho tady bydlíš a jak vnímáš naši dědinu teď ve srovnání s prvním dojmem?

Už to je dva a půl roku! Ale mám pocit, jako bych tady žila od narození. Když jsme se nastěhovali, byla zrovna zima. Byla jsem nadšená a ze všeho překvapená – například, když jsem z okna uviděla jednorožce, Sněhurku, Marfušu, a pak nám do chodby vlezl i medvěd. Z toho jsem měla další Vánoce. Všichni se k nám chovali přátelsky a okamžitě jsem to tady přijala za svůj domov. A to se nezměnilo, každým dnem se v tom utvrzuji.

Bydlelas dříve v městě, v čem je rozdíl?

Pocházím z Nového Jičína, což je sice menší město, ale rozdíl vnímám velký. Vidím to hlavně na lidech. Mentalita tady je úplně jiná. Připadá mi, že nejen tady v Policích, ale celkově na Valašsku jsou lidé mnohem přátelštější a ohleduplnější. Na sídlišti se nám rozhodně nikdy nestalo, že by někdo přišel a přinesl nám buchtu, jitrnice, brambory, nebo domácí slivovici – máme fakt zlaté sousedy!

Kde jsi studovala a co přesně? Filosofickou fakultu, pedagogiku?

Studovala jsem v Ostravě, konkrétně Psychologii a Základy společenských věd. Pedagogika mě nikdy nelákala! Mám vystudované pedagogické lyceum na gymnasiu, a šla jsem tam jen proto, že tam bylo málo matematiky, ta mě nikdy nešla.

Čím ses tedy chtěla zabývat a o jaké profesi jsi snila v dětství?

Chtěla jsem být baletkou, zpěvačkou, malířkou. V rodině máme hodně učitelů. Vždy jsem tvrdila, že NIKDY nebudu učitelka! Na vysokou školu jsem nešla s jasnou vizí o svém budoucím povolání, čekala jsem, že se to nějak vyvrbí. Během studia jsem dostala skvělou příležitost na Ranči kousek od Ostravy, kde mi byla svěřena skupinka dětí u koní a později i vedení příměstských táborů. Jablko asi nepadá daleko od stromu! Po vystudování bakaláře jsem pokračovala na magisterský titul, měla před státnicemi, jedny dokonce hotové, ale ukončila jsem to. Byli jsme čerstvě nastěhovaní, rekonstrukce v plném proudu a prostě jsem přehodnotila priority. Nelituji toho.

Kde pramení tvoje láska ke koním?

Když mi bylo asi 8, vzali mě babička s dědou na ranč, kde jsem se vozila na poníkovi. A pak vím, že jsem nepřestala otravovat, dokud mi rodiče nedomluvili docházku do jezdeckého kroužku. Dokonce nás tady krátce po nastěhování navštívil majitel onoho ranče, kde jsem začínala a popřál hodně štěstí – to bylo krásné.

Trochu to vypadá, že se ti v životě plní sny, nebo se mýlím?

Nemýlíte se. Od malička jsem všem tvrdila, že až vyrostu, budu mít statek a koně. Postupně se k tomu přidávaly další, konkrétnější přání. Těch snů mám ještě spoustu, ale ten největší – ten dětský, ten se mi už splnil.

Často se setkávám s krásnými, křehce vypadajícími ženami, které pracují s koňmi. Ty patříš mezi ně.

(Děkuji). Je pravda, že mě nepřestává bavit, jak jsou lidé, kteří mě neznají a zjistí, že máme statek a koně, fascinováni a nevěří. I lidé, co mě znají ještě z Nového Jičína. Dodnes kroutí hlavou i většina mojí rodiny. Mamka vždy tvrdila, že jsem prostě „žena mnoha tváří“, že klamu tělem.

Pocházíš z velké rodiny?

Rodiče se rozvedli, když mi bylo 12. Mám mladší sestru a z tátova dalšího vztahu ještě dva malé sourozence. A obecně, všichni jsme jedna velká rodina ne?!

Vybudovalas tady se svým partnerem Ranč u Hromnice. Co to pro tebe znamená? A filosofie?

Znamená to pro mě hodně. Během jediného roku nás k mému překvapení začalo navštěvovat víc dětí, než jsem si představovala. Od října vedeme zájmový kroužek – to je taková moje srdcovka. Chtěla jsem tady partu dětí, které budou stejně nadšené do koní, jako já v dětských letech. Budou se vzájemně podporovat, spolupracovat, a užívat si čas strávený s koňmi. Snažím se, aby je to bavilo a aby věděli, že kůň není pouze prostředek k ježdění. Dvě takové skupinky se mi tady sešly a já jsem za ně moc šťastná. Mimo kroužek nás pak navštěvují děti i o víkendech, tam už máme také stálé členy a přicházejí stále noví.

Takže přece jen „pedagogika“ a navíc pracuješ na ZŠ ve Valmezu? Jak to vše zvládáš?

Někdy je to dost náročné, pracuju v družině. Když mi přibyly pracovní povinnosti s dětmi i doma, nejdřív jsem bývala dost vyčerpaná, ale teď už se většinou na práci domů těším. A hlavně musím zmínit, že na to nejsem sama, to bych asi nezvládla. Přítel se vším pomáhá, jak v domácnosti, tak s koňmi, s dětma, se vším.

Jak přijali místní obyvatelé tvé aktivity a jak vnímáš obecně lidsky naši vesnici?

Nooo, hlavně jsem vděčná za naše sousedy, kteří v pohodě přijali, že se jim tady usadila naplavenina s tolika zvířaty. Jinak nás místní často potkávají s koňmi a dětmi. Nemám zatím důvod si myslet, že by to tady někomu mělo vadit, spíš doufám v opak. Navíc máme kolem sebe spoustu lidí, kteří ve mně myslím věří, a podporují nás, čehož si moc vážím.

Tvým koníčkem jsou tedy doslova koně. Je ještě něco, co tě zajímá a nemáš na to čas?

Strašně ráda bych četla – jen mít ten čas?! Ale stejně bych asi četla knihy o koních!

Jsi fatalista?

To je hodně těžká otázka, asi v tom nemám úplně jasno. Trochu mě děsí představa, že ať udělám, co udělám, stejně už mám vše do budoucna předurčeno. Tím pádem tomu ani moc nechci věřit. Ale zároveň se potkávám s lidmi, o kterých jsem přesvědčená, že jsme se potkat měli, neboť se vlastně dávno známe. Například vaše dcera Markéta. A někdy mě připadá, že jsem se do Polic nepřistěhovala, ale vrátila...

Jak se momentálně ve svém životě právě tady a teď cítíš???

Skvěle – jsem zdravá, spokojená, mám milujícího chlapa, domov, kupu dobrých lidí okolo sebe, rodinu a spoustu plánů. Co víc si přát...

Zpracovala: doc. Jana Janěková

Společenská kronika

Jubileum

V měsíci červnu 2019 oslavili svá životní jubilea:

Hohlová Věra	70 let
Němec Vlastimil	65 let

Do dalších let přejeme oslavencům hodně zdraví, štěstí, pohody a životního elánu v kruhu svých nejbližších.

Dne 27. června 2019 oslavila paní Ludmila Havranová své 98 narozeniny! Stala se tak současnou nejstarší občankou naší dědiny. S úsměvem a písní na rtech přijala gratulace zastupitelů obce. Svůj

život zasvětila Policím, kde stále žije v kruhu své rodiny, obklopena láskou a harmonií! Svým zasněným pohledem zpřítomňuje minulost i budoucnost, do které jí všichni přejeme jen to nejlepší!

Novému ránu rožnem svíci,
je neznámé a nemá tváře.
Jak anděl v dřevu lípy spící
a čekající na řezbáře.
Někdy se anděl na nás hněvá,
anděla máme každý svého
a naděje má z buku křídla
a srdce z dřeva lipového. / J.Skácel/

zpracování a foto doc. Jana Janěková

Svatba

V měsíci červnu 2019 se uskutečnily tři svatby:

Aneta Halamičková a Jaromír Drlík
Helena Mynarčíková a Lukáš Hegar.
Anna Hlavicová a Vladimír Kutálek

Na Vaší čerstvě započaté společné cestě Vám přejeme hodně štěstí, lásky a vzájemného porozumění. A držte se navzájem! Život totiž nemá zábradlí.

Markéta Stříteská, předsedkyně kulturní a sociální komise

Sport - karate

Mistrovství ČR 2019 v TRADIČNÍM KARATE a dvě zlaté medaile do Polic

V sobotu 15.června 2019 se konalo Mistrovství České republiky v tradičním karate, kterého se zúčastnilo přes 240 závodníků mnoha oddílů z celé ČR. Závodní team Akademie Valašské Meziříčí

Foto: Andrea Mikuláštková

je složen převážně z dětí a mládeže, kteří soutěží v disciplíně KATA (sestava technik v karate), KUMITE (různé formy řízeného zápasu dle věku a technické vyspělosti karatisty), ENBU (secvičený zápas 2 karatistů, ukázka využití

karate) a KATA TEAMU.

Foto: Andrea Mikuláštková

Za Akademií závodili také Jakub a Ella Mikuláštkovi, kteří dovezli do Polic 6 medailí.

Ella obhájila titul mistryně ČR hned ve dvou disciplínách a dovezla domů dvě zlaté medaile a to v disciplíně- KATA TEAM a KUMITE. Stříbrnou medaili si odvezla za disciplínu KATA.

Jakub si dovezl domů také tři medaile - dvě stříbrné za KATA a ENBU a bronzovou za KATA TEAM.

Andrea Mikuláštková

Sport - fotbal

Tělovýchovná jednota Police – spolek má 3 fotbalová družstva: starší přípravku, muže a staré pány.

Starší přípravka

Starší přípravka odehrála svou poslední sezónu. Do další sezóny se již nebude přihlašovat z důvodu malého počtu hráčů. Děkujeme rodičům, trenérům a hráčům za vstřícný přístup. Do budoucna bychom rádi obnovili činnost mládežnických oddílů.

Muži

Družstvo mužů letos postoupilo do vyšší soutěže okresu Vsetín, díky výbornému týmovému výkonu a novému trenérovi Martinovi Sarközy. Do budoucna přejeme mužům hodně úspěchu v nové soutěži a věříme v další postup. Děkujeme všem příznivcům za podporu v uplynulé sezóně.

Starší páni

Sdružený tým starých pánů, který se skládá z bývalých hráčů TJ Police a jiných okolních fotbalových oddílů v uplynulé sezóně dosáhl výborných výsledků, pod vedení pana Jana Zedka. Tým absolvoval několik zápasů a turnajů vesměs vítězně, z nich poslední byl turnaj v Běloutíně, kde skončil na 1. místě.

Výkonný výbor TJ Police

Družstvo mužů Foto: Martin

Družstvo starých pánů

Pozvánka

Tělovýchovná jednota Police – spolek zve občany na fotbalový turnaj místních částí.

O pohár starosty obce Police

kteřý se koná v **sobotu 27.července 2019** od **13:00** na hřišti TJ Police. Občerstvení je zajištěno. Propozice k fotbalovému turnaji najdete na webových stránkách obce. V případě dotazů se obraťte na Davida Hermana tel. 739 666 065.

David Herman, vedoucí turnaje

Pozvánka na Kozaru

Myslivecký spolek Jasenec-Police oznamuje, že tradiční Myslivecké odpoledne na Kozáře, se uskuteční v **sobotu 31. srpna 2019**.

Komunální odpad

Komunální odpad se bude odvážet ve středu **17. července 2019**. Další svoz je ve středu **31. července 2019**.